

✓
Βαρῶσια 30 Ιουλίου 1945

Σεβαστοῖ μου γονεῖς

Εἶναι τῶρα αρκετὲς μέρες που ἔχει να αλληλογραφήσωμεν. Εἴμεθα ὅμως ὅλοι καλὰ και το ἴδιον ευχόμεσθε και για σας. Ο σεβαστὸς μου θεῖος και θεῖα μαζί με τα μωρὰ βρίσκονται εἰσοχὴν στην Καντάρα. Η μεν θεῖα μου πήγε πριν ἀπὸ καμιὰ εικοσαριὰ μέρες ο δε θεῖος την περασμένη Κυριακὴν και θα μείνη για καμιὰ βδομάδα.

Εγὼ προς το παρὼν δεν θα ανέρω. Ἴσως κατὰ τα τέλη Αυγούστου και αρχὰς Σεπτεμβρίου να ανέρω για λίγες μέρες.

Ὅπως σας ἔγραφα και πριν δουλεύω στο τμήμα της ξυλείας. Εἶμαι τελείως μόνος μου και εἶμαι διευθυντὴς ἐκεῖ μέσα.

Επίσης τῶρα που λείπη ο θεῖος μου εγὼ τα φροντίζω ὅλα και στο σπίτι και στο γραφεῖον. Ἐτσι μην απορήσετε αν σας πω πως αὐτὲς τες μέρες εἶμαι παρακουρασμένος ἀπὸ τη δουλιὰ.

Θα μάθετε τον θάνατο του Ἰάκωβου του εξαετοῦς γιου του κ Νικόλα. Εἶναι γεγονὸς πως το μωρὸ ἐκεῖνο δεν ἐπρόκειτο να ζήση ἀλλὰ και ο καιρὸς που ἔζησε οφείλεται στες περιποιήσεις των γονιῶν του. Ὄταν το πήραν στη Λευκωσία για να του βάλουν αἷμα ο οργανισμὸς του δεν μπόρεσε να ανθῆξη και πέθανε ἀμέσως μόλις του το ἔβαλαν. Το ἔθαψαν στο Βαρῶσι και ἐπειδὴ δεν εἶχε κανένα να του πη τον ἐπικειδειο του εἶπα εγὼ εκ του προχείρου και χωρὶς καμιὰ προπαρασκευὴ λίγα ἀποχαιρετηστήρια λόγια και κατέθεσα ἐπίσης περί τους 200 στεφάνους.

Ἦταν τόσο συγκληνιτικὰ τα λόγια που του εἶπα, οὔτε εγὼ δεν ξέρω που τα εὔρισκα που ἔκαμα ὅλους να κλεν. Σήμερα εἶχα ἕνα σωρὸ δουλιὰ.

Μόλις βρίσκω καιρὸν για να σας γράψω δυο λόγια για να μην παραπονιέσται. Εἶναι ἄλλωστε γεγονὸς πως θα ἀργήσω και λίγον να σας ξαναγράψω ἐκτὸς αν σταματήσουν οι δουλιές.

Πωλοῦμεν ξύλα κάθε μέρα αξίας περίπου £15. Ο Γιάννης τι κάμνει; Να τον βάλλετε να διαβάζει ὅσο πιο πολλὰ βιβλία μπορεῖ.